Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część XXXIX.

Wydana i rozesłana dnia 24. Maja 1851.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XXXIX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 24. Mai 1851.

Część XXXIX.

Wydana i rozesłana: dnia 24. Maja 1851.

125.

Cesarskie rozporządzenie z dnia 7. Kwietnia 1851,

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

względem zaprowadzenia nowego systemu monety miedzianej.

Na wniosek Mego ministra finansów i za wysłuchaniem Mej Rady ministrów, widzę się spowodowanym rozporządzić, co następuje:

1. Chcąc zadosyć uczynić potrzebom handlu drobnego, będą do zaprowadzonych już monet zdawkowych miedzianych, bite jeszcze miedziaki w wartości nominalnej o trzech krajcarach.

2. Ażeby jednak i wielkość i wagę miedzianych monet zdawkowych przywrócić na dogodniejszą dla obrotu miarę, nie przekraczając granicy, odpowiadającej tak celowi jak i innym przytym zachodzącym względom, mają na przyszłość być bite miedziane monety zdawkowe, podług tego stosunku wagi, ażeby z jednego cetnara wiedeńskiego produkowano miedziane monety zdawkowe w wartości nominalnej o sto siedemdziesiąt złotych reńskich 40 krajcarów w monecie konwencyjnej.

Wedle tego będzie bity miedziak 3 krajcarowy $3\frac{3}{4}$ kwintle ważący,

„	2	„	$2\frac{2}{4}$	„	„
„	1	„	$1\frac{1}{4}$	„	„
„	$\frac{1}{2}$	„	$\frac{5}{8}$	„	„
„	$\frac{1}{4}$	„	$\frac{5}{16}$	„	„

3. Załącza się rysunek nowej miedzianej monety zdawkowej.

4. Miedziaki bite wedle dotychczasowego systemu, zostają tymczasowo jeszcze w obiegu; czas zaś, od którego takowe ściągane będą, osobno będzie obwieszczony.

5. Mój minister finansów, otrzymał polecenie wykonania niniejszego rozporządzenia, a rozpoczęcie wydawania nowej monety, podanem będzie osobnem obwieszczeniem *).

Franciszek Józef m. p.

F. Krauss m. p.

---

*) Ob. pod Nrem 132. w rozrządzeniu ministra finansów z dnia 20. Maja 1851.

XXXIX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 24. Mai 1851.

125.

Kaiserliche Verordnung vom 7. April 1851,

giltig für alle Kronländer,

wegen Einführung eines neuen Kupfermünz-Systemes.

Ueber den Antrag Meines Finanzministers und nach Anhörung Meines Ministerrathes finde Ich zu verordnen, wie folgt:

1. Um dem Bedürfnisse des Kleinverkehres zu genügen, sind ausser den bereits eingeführten Kupfer-Scheidemünzen Stücke zu drei Kreuzer Conventions-Münze Nennwerth in Kupfer auszuprägen.

2. Damit jedoch die Grösse und das Gewicht der Kupfer-Scheidemünzen auf ein für den Verkehr bequemeres Mass zurückgeführt werde, ohne die Gränze zu überschreiten, welche dem Zwecke und den übrigen dabei eintretenden Rücksichten entspricht, sind in Zukunft die Kupfer-Scheidemünzen nach einem Gewichts-Verhältnisse auszuprägen, nach welchem aus einem Wiener Centner Kupfer-Scheidemünzen im Nennwerthe von Einhundert siebenzig Gulden 40 Kreuzer Conventions-Münze erzeugt werden.

Hiernach ist ein Stück zu	3	*Kreuzer*	3³/₄	*Quentchen*
„ „ „	2	„	2²/₄	„
„ „ „	1	„	1¹/₄	„
„ „ „	¹/₂	„	⁵/₈	„
„ „ „	¹/₄	„	⁵/₁₆	„

schwer auszuprägen.

3. Eine Abbildung der neuen Kupfer-Scheidemünzen liegt bei.

4. Die nach dem bisherigen Systeme geprägten Kupfermünzen bleiben noch vorläufig im Umlaufe; der Zeitpunct, von welchem an solche einzuberufen sind, wird besonders kundgemacht werden.

*5. Mein Finanzminister ist mit der Vollziehung dieser Anordnung beauftragt, und wird das Beginnen der Hinausgabe der neuen Münze mittelst besonderer Kundmachung *) zur allgemeinen Kenntniss bringen.*

Franz Joseph *m. p.*

Krauss *m. p.*

**) Siehe dieselbe unter Nr. 131 in dem Erlasse des Finanzministers vom 20. Mai 1851.*

Załączenie do Nru 125.

126.

Rozrządzenie ministerstwa wojny z dnia 24. Kwietnia 1851,

którem się korpus wojskowej straży policyjnej, poddaje pod wojskowe starownictwo dusz, a względnie pod jurysdykcyę superyoratów polowych.

Dla utrzymania zasady wojskowej także i w korpusie c. k. wojskowej straży policyjnej, tudzież w interesie tak potrzebnego ścisłego obowiązków pełnienia ze strony tego korpusu, uznano, w porozumieniu ministerstwa spraw wewnętrznych, zastosowne poddać go we wszystkich c. k. krajach koronnych, podobnie jak żandarmeryę, wojskowo-duchownemu starownictwu, a względnie — jurysdykcyi superyoratów polowych. Co, do ścisłego w tej mierze zachowania się, niniejszem powszechnie obwieszcza się.

Csorich m. p.

127.

Cesarskie rozporządzenie z dnia 11. Maja 1851,

obowiązujące w krajach koronnych: Austryi powyżej i poniżej Ensy, Solnogrodu, Czech, Morawii, Tyrolu, Szląska, Styryi, Karyntyi i Krainy, w okręgu miasta Tryestu, w margrabstwie Istryi, w uksiążęconem hrabstwie Gorycyi i Gradyski,

którem wydaje się przepis co do wykonania rozporządzeń i wyroków, od zwierzchności politycznych (t. j. władz politycznych i przełożonych gminnych) pochodzące.

Chcąc ustalić powagę zwierzchności politycznych co do urzędowego ich działania, a oraz zapewnić im ścisłe wykonanie ich rozporządzeń, na podstawie wniosku Mego ministra spraw wewnętrznych, za poradą Mej Rady ministrów i po wysłuchaniu Mej Rady Stanu, widzę się spowodowanym dla krajów koronnych Austryi powyżej i poniżej Ensy, Solnogrodu, Czech, Morawii, Tyrolu, Szląska, Styryi, Karyntyi i Krainy, dla okręgu miasta Tryestu, dla margrabstwa Istryi i uksiążęconego hrabstwa Gorycyi i Gradyski, rozporządzić co następuje:

§. 1. Wszelkie rozporządzenia, zarządzenia i wyroki, jakie wydają polityczne zwierzchności (t. j. polityczne władze i przełożeni gminni) w zakresie urzędowania

Beilage zu Nr. 125.

126.

Erlass des Kriegsministeriums vom 24. April 1851,

womit das Militär-Polizei-Wach-Corps unter die Militär-Seelsorge und respective unter die Jurisdiction der Feld-Superiorate gestellt wird.

Zur Aufrechthaltung des militärischen Principes auch im k. k. Militär-Polizei-Wach-Corps und im Interesse der so nothwendigen strengen Pflichterfüllung von Seite dieses Corps ist es im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern angemessen befunden worden, dasselbe in allen k. k. Kronländern gleich der Gensd'armerie der militärgeistlichen Seelsorge, und rücksichtlich der Jurisdiction der Feld-Superiorate allenthalben zuzuweisen; was zur genauen Darnachachtung hiermit allgemein verlautbart wird.

Csorich *m. p.*

127.

Kaiserliche Verordnung vom 11. Mai 1851,

wirksam für die Kronländer Oesterreich ob und unter der Enns, Salzburg, Böhmen, Mähren, Tirol, Schlesien, Steiermark, Kärnthen und Krain, das Gebiet der Stadt Triest, die Markgrafschaft Istrien und die gefürstete Grafschaft Görz und Gradiska,

wodurch eine Vorschrift für die Vollstreckung der Verfügungen und Erkenntnisse der politischen Obrigkeiten (d. i. der politischen Behörden und Gemeindevorsteher) erlassen wird.

Um die Autorität der politischen Obrigkeiten in ihrer ämtlichen Wirksamkeit und die genaue Vollziehung ihrer Anordnungen sicher zu stellen, habe Ich, im Grunde des Antrages Meines Ministers des Innern, über Einrathen Meines Ministerrathes, und nach Anhörung Meines Reichsrathes, für die Kronländer Oesterreich ob und unter der Enns, Salzburg, Böhmen, Mähren, Tirol, Schlesien, Steiermark, Kärnthen und Krain, das Gebiet der Stadt Triest, die Markgrafschaft Istrien und die gefürstete Grafschaft Görz und Gradiska, zu verordnen befunden, wie folgt:

§. 1. Alle Anordnungen, Verfügungen und Erkenntnisse, welche die politischen Obrigkeiten (d. i. die politischen Behörden und die Gemeindevorsteher) im Bereiche ihrer Amts-

swego, czy to bezpośrednio, czy z polecenia władz przełożonych, będą przez nich wykonane środkami prawnie im przystojącemi.

Wyjątek od tego o tyle tylko ma miejsce, o ile w poszczególnych przypadkach wykonanie albo całkiem, albo częściowo na mocy osobnych przepisów wyraźnie innym organom zostało poruczonem.

§. 2. Należytosci likwidalne, rozłożone przez dodatek do podatków pośrednich lub bezpośrednich, ściągane będą za rozporządzeniem władz politycznych, przez organa do ściągnienia tych podatków powołane, a to środkami ku temu istniejącemi.

Podobnie też drogą do ściągnienia podatków właściwą, niemniej drogą egzekucyi podatkowej, pobierane będą należytości, postawione co do ich pobierania mocą ustawy na równi z podatkami, za rozporządzeniem tych organów, które są powołane do rozstrzygania pod względem obowiązku i objętości należytości.

§. 3. Należytości pieniężne innego rodzaju, drogą przepisów nałożone lub istniejące, które w zakresie sprawowania politycznego zarządu dla publicznych pobierają się celów, np. koszta leczenia i inne datki sanitarne, kary pieniężne, nałożone ze strony władz politycznych; pobory urzędników gminnych na koszt gminy przez administracyę państwa ustanowionych; datki dla kościołów, probostw i szkół; opłaty szkolne i t. p., pobierane będą za rozporządzeniem władz politycznych, przez ich własne organa, lub w ich imieniu i za ich zleceniem przez organa gminne.

Toż samo tycze się należytości w naturaliach, których ściągnienie politycznym władzom jest przekazane, pobierać się mających dla kościołów, probostw i szkół, o ile prawo pobierania nie jest zaprzeczonem, lub w razie zaprzeczenia, uprawniony w posiadaniu zostaje zabezpieczonym.

Jeżeli uiszczenie należytości całkiem lub częściowo opóźniono, lub odmówiono, ma władza polityczna prawo po bezskutecznem, bezpośrednio lub przez organa gminne nastąpionem upomnieniu, użyć środków egzekucyjnych, jakie dla ściągnienia zaległości w podatkach bezpośrednich zwykle mają miejsce.

§. 4. Należytości pieniężne, mające być uiszczonemi w skutek ustawy, lub w skutek ostatecznej uchwały gminnej, dla celu gminnego, a nie istniejące w dodatkach do podatków bezpośrednich lub pośrednich, pobierać będą przełożeństwa gminne, równie jak kary pieniężne, wedle §. 9. od nich wyznaczone, przez własne swe organa.

Jeżeli obowiązany znajduje się w zaległości upomniony o wypełnienie powinności pod zagrożeniem egzekucyi, a jeżeli to w najbliższych czternastu dniach nie nastąpi, tedy władza polityczna przełożeństwu gminy prowadzenia egzekucyi dozwoli, w skutek której toż przez swe organa zarządzić ma zagrabienie i oraz, jeżeli tego potrzeba, transferowanie dóbr ruchomych, owoców i wszelkich mobiliów ociągającego się, aż do kwoty, pokrywającej tak zaległości jak i koszta egzekucyi, a nawet po bezskutecznym upływie dalszych ośmiu dni, także i publiczną sprzedaż przedmiotów zagrabionych. Zresztą jednak przy takiem zagrabieniu, transferowaniu i publicznem sprzedaniu, stosować się należy do postanowień, jakie istnieją dla egzekucyi mobiliów przy zaległościach podatkowych.

aufgabe, unmittelbar oder im Auftrage der vorgesetzten Behörden erlassen, werden von denselben durch die ihnen gesetzlich zustehenden Mittel zum Vollzuge gebracht.

Eine Ausnahme tritt nur insoweit ein, als in einzelnen Fällen die Vollstreckung, ganz oder theilweise, durch ausdrückliche Vorschriften anderen Organen übertragen ist.

§. 2. Liquide Leistungen, welche durch Zuschlag zu den directen oder indirecten Steuern umgelegt werden, sind über Anordnung der politischen Behörden, durch die für die Einhebung dieser Steuern berufenen Organe, und mittelst der dafür bestehenden Zwangsmittel einzubringen.

Ebenso sind im Wege der Steuer-Einhebung und der Steuer-Execution, jene Leistungen, die durch das Gesetz hinsichtlich ihrer Einbringung den Steuern gleich gehalten werden, über Anordnung derjenigen Organe einzubringen, die über die Pflicht und den Umfang der Leistung zu entscheiden haben.

§. 3. Vorschriftmässig auferlegte oder bestehende Geldleistungen anderer Art, welche im Geschäftskreise der politischen Verwaltung zu öffentlichen Zwecken einzubringen sind, z. B. Curkosten und andere Sanitätsbeiträge, Geldbussen, welche von den politischen Behörden auferlegt werden; Bezüge der von der Staatsverwaltung auf Kosten der Gemeinden aufgestellten Gemeindebeamten, Beiträge für Kirchen, Pfarren und Schulen, Schulgelder u. dgl. sind über Anordnung der politischen Behörden, durch deren eigene Organe, oder in ihrem Namen und Auftrage durch die Organe der Gemeinden einzuheben.

Dasselbe gilt von den bisher der Einbringung im politischen Wege zugewiesenen Naturalleistungen für Kirchen, Pfarren und Schulen, insoweit das Bezugsrecht unbestritten, oder im Falle der Bestreitung der Berechtigte im Besitze geschützt ist.

Wenn die Leistung ganz oder theilweise versäumt oder verweigert wird, ist die politische Behörde berechtiget, nach fruchtloser, unmittelbar oder durch die Gemeindeorgane geschehener Einmahnung, die Executionsmittel, welche sonst für die Eintreibung der Rückstände an directen Steuern Platz greifen, in Anwendung zu bringen.

§. 4. Geldleistungen, welche nach dem Gesetze, oder nach einem endgiltigen Gemeindebeschlusse, zu einem Gemeindezwecke stattzufinden haben, und nicht in Zuschlägen zu den directen oder indirecten Steuern bestehen, haben die Gemeindevorsteher, ebenso wie die von ihnen nach §. 9 verhängten Geldbussen, durch ihre eigenen Organe einzuheben.

Bleibt ein Verpflichteter im Rückstande, so ist derselbe unter Androhung der Execution an die Erfüllung seiner Schuldigkeit zu mahnen, und falls innerhalb der nächsten vierzehn Tage die Leistung nicht erfolgt, wird von der politischen Bezirksbehörde dem Gemeindevorsteher die Executionsführung bewilliget, wobei derselbe durch seine eigenen Organe die Pfändung und nöthigen Falls die Transferirung von beweglichen Gütern, Früchten und Fahrnissen des Rückständners bis zu einem, den Rückstand und die Executionskosten deckenden Betrage, und nach fruchlosem Verlaufe von weiteren acht Tagen, die öffentliche Feilbietung der gepfändeten Gegenstände einzuleiten hat. Im Uebrigen ist sich bei einer solchen Pfändung, Transferirung und Feilbietung an die Bestimmungen zu halten, welche für die Mobilarexecution bei Steuerrückständen bestehen.

Jeżeli siły i środki gminy, nie są dostatecznemi do przeprowadzenia egzekucyi, tedy przełożonemu gminy przysłuża prawo udać się do władzy politycznej z upraszaniem o asystencyę (§. 8).

§. 5. Jeżeli albo ustawą, albo rozporządzeniem władzy politycznej, albo ostateczną uchwałą gminy orzeczonem jest zobowiązanie do uiszczenia należytości albo w robocie albo w naturze, a zobowiązaniu zaś temu, na żądanie władz lub przełożonych gmin, mających sobie polecone wykonanie onegoż, albo wcale zadosyć nieuczyniono, albo niezupełnie, lub nie w należytym czasie, natenczas uskutecznić się winno należytość brakującą, na koszt i niebezpieczeństwo zobowiązanych, a wydatki w tej mierze poczynione, ściągnione zostaną od ociągającego się, wedle zawartych w §§. 2, 3. i 4. postanowień, nie przypuszczając żadnej opozycyi przeciw kwocie obliczenia, mającej być sprawdzoną przez władzę polityczną.

§. 6. Jeżeli należytość w ten sposób jest potrzebną, iż dla niebezpieczeństwa grożącego z przewłoki, lub też dla właściwości swej, nie dałaby się uskutecznić przez trzecie osoby, lubo na koszt zobowiązanych, natenczas mają zwierzchności polityczne prawo bezpośrednio zmusić zobowiązanych do uiszczenia należytości.

§. 7. Jeżeli w zakresie z rządu politycznego położono zakaz, bez różnicy, czy takowy odnosił się do czynności pojedynczej, czy do pewnego gatunku czynności, mają zwierzchności polityczne, w celu przeprowadzenia tego przepisu użyć środków wykonawczych i egzekucyjnych, do celu prowadzących, bezpośrednio przeciw tym, którzy zakaz przestąpić usiłują, lub w niezachowaniu onegoż zaprzestają; przyczem oraz i kara miejsce ma, jaką wyznaczono na przypadek przestąpienia lub opornego sprzeciwiania się.

§. 8. Przy wykonaniu rozporządzeń przez polityczne zwierzchności (§§. 2. do 7.) wydanych, i przy zarządzonych przez nich egzekucyach, winna żandarmerya lub istniejąca w miejscu straż policyjna, w miarę właściwych instrukcyj, udzielać potrzebnej asystencyi, a polityczne władze mają prawo zarządzeniem swym nadać dostatecznej dzielności przez wezwanie asystencyi wojskowej.

§. 9. Polityczne zwierzchności mają prawo wezwać osoby, w urzędowym ich okręgu znajdujące się, których stawienie potrzebnem jest do urzędowej jakiej czynności.

W przypadkach, w których nie może mieć miejsca zastąpienie zawezwanego przez zawierzytelnionego pełnomocnika, w zawezwaniu wyraźnie namienić trzeba, iż osobiste stawienie się, jest potrzebne.

Kto nie wykazuje się przez chorobę, ułomność, lub inne jakie uzasadnione przeszkody wstrzymanym od stawienia się, ten jest obowiązany wezwaniu zadosyć uczynić i żądanych wiadomości udzielić.

Jeżeli zawezwany nie stawa, ma być z reguły powtórnie zawezwany, pod zagrożeniem kary pieniężnej od jednego aż włącznie do dwudziestu złt. r. m. k., a oraz wydania lub uzyskania rozkazu doprowadzenia onegoż, w razie nie stawienia się. Jeżeli zawezwany, mimo wykazanego wezwania, bez usprawiedliwienia się powodami uniewinniającemi go, nie stawił się, może przeciw niemu kara pieniężna być wyrzeczona, a w razie potrzeby, rozkaz doprowadzenia go wydany.

Reichen die Kräfte und Mittel der Gemeinde zur Durchführung der Execution nicht aus, so steht es dem Gemeindevorsteher zu, sich mit dem Ansuchen um Assistenzleistung (§. 8) an die politische Behörde zu wenden.

§. 5. Wenn das Gesetz, die Anordnung einer politischen Behörde, oder der endgiltige Beschluss einer Gemeinde die Verpflichtung zu einer Arbeits- oder Naturalleistung ausspricht, und dieser Verpflichtung, über Aufforderung der mit der Vollziehung beauftragten Behörden oder Gemeindevorsteher entweder gar nicht, oder nicht vollständig, oder nicht zur gehörigen Zeit nachgekommen wird, so ist die mangelnde Leistung, auf Gefahr und Kosten der Verpflichteten bewerkstelligen zu lassen, und der gemachte Aufwand, ohne dass gegen den von der politischen Behörde richtig zu stellenden Betrag der Aufrechnung eine Einwendung zulässig ist, von den Säumigen, nach den im §. 2, 3 und 4 enthaltenen Bestimmungen, hereinzubringen.

§. 6. Ist eine Leistung in der Art erforderlich, dass sie wegen Gefahr am Verzuge, oder wegen ihrer eigenthümlichen Beschaffenheit durch dritte Personen, wenn auch auf Kosten der Verpflichteten sich nicht bewerkstelligen lässt, so sind die politischen Obrigkeiten berechtiget, die Verpflichteten unmittelbar zur Leistung zu verhalten.

§. 7. Ist im Wirkungskreise der politischen Verwaltung ein Verbot erlassen worden, solches mag sich auf eine einzelne Handlung oder auf eine bestimmte Gattung von Handlungen beziehen, so haben die politischen Obrigkeiten zur Durchsetzung dieser Vorschrift unmittelbar gegen diejenigen, welche das Verbot zu übertreten suchen, oder in dessen Nichtbeachtung verharren, die zum Zwecke führenden Vollzugs- und Executionsmittel in Anwendung zu bringen, wodurch übrigens der Verhängung der, für den Fall der Uebertretung oder Widersetzlichkeit bestimmten Strafe, nicht vorgegriffen wird.

§. 8. Bei der Vollziehung der, durch die politischen Obrigkeiten (§§. 2 bis 7) erlassenen Anordnungen, und bei den von ihnen eingeleiteten Executionsführungen hat die Gensd'armerie oder die im Orte bestehende Polizeiwache, nach Massgabe der diessfälligen Instructionen die erforderliche Assistenz zu gewähren, und die politischen Behörden sind berechtiget, ihren Anordnungen durch Aufbietung der Militär-Assistenz zureichenden Nachdruck zu geben.

§. 9. Die politischen Obrigkeiten sind berechtiget, die in ihrem Amtsgebiete befindlichen Personen, deren Erscheinung in einer Amtshandlung nöthig ist, vorzuladen.

In den Fällen, in welchen es nicht zulässig ist, dass der Vorgeladene sich durch einen beglaubigten Bevollmächtigten vertreten lasse, ist in der Vorladung ausdrücklich zu bemerken, dass das persönliche Erscheinen erforderlich sei.

Wer nicht durch Krankheit, Gebrechlichkeit, oder sonstige gegründete Hindernisse vom Erscheinen abgehalten zu seyn nachweiset, hat die Verpflichtung, der Vorladung Folge zu leisten, und die verlangten Auskünfte zu geben.

Erscheint ein Vorgeladener nicht, so wird er in der Regel neuerlich vorgeladen, unter Androhung einer Geldbusse von Einem bis einschliessig zwanzig Gulden C. M. und der Erlassung oder Erwirkung eines Vorführungsbefehles für den Fall des Nichterscheinens. Bleibt der Vorgeladene, ungeachtet der nachgewiesenen Vorladung, ohne giltige Entschuldigungsgründe vorzubringen, dennoch aus, so kann wider ihn die Geldbusse verhängt, und erforderlichen Falles der Vorführungsbefehl ausgefertiget werden.

Wyjątkowo można w nagłych przypadkach w pierwszem już wezwaniu, pod wyraźnem namienieniem nagłości stawienia się, zastrzedz sobie dla przeciwnej następności wydanie rozkazu doprowadzenia, przetoż więc dozwolonem jest, zarządzić doprowadzenie natychmiast po pierwszem niestawieniu się, nieusprawiedliwionem ważnemi powodami uniewinniającemi.

Jeżeli wezwanie nastąpiło ze strony władzy politycznej, wtedy rozkaz doprowadzenia przez nią samę będzie wydany. gminny zaś przełożony, upraszać ma o wydanie rozkazu doprowadzenia przeciw bezskutecznie zawezwanemu u bezpośrednio przełożonej władzy politycznej, a to za wykazaniem konieczności stawienia się i należycie uczynionego zawezwania. Rozkaz przyprowadzenia, wykonany będzie przez sługi władzy politycznej, przez zandarmeryę, lub straż policyjną w miejscu się znajdującą, a w razie potrzeby, przez asystencyę wojskową.

Powyższemi postanowieniami, znoszą się inne następności, wynikające wedle ustawy z niestawienia się zapozwanych, bez różnicy, czy zapozwanie dotyczącej osobie bezpośrednio doręczonem zostało, czy też przez umieszczenie w publiczne dzienniki, lub przez przybicie na publicznych miejscach nastąpiło.

Ani też i te wypadki niniejszem nie naruszają się, w których kto wedle prawnego przepisu bez zapozwania, natychmiast przed władzę ma być stawiony lub przytrzymany.

§. 10. Polityczne władze powinny przełożonych gminnych, za ich wezwaniem, lub gdzie tego interes publiczny wymaga, z urzędu, wszelkiemi siłami wspierać w przeprowadzeniu rozporządzeń, prawnie wydanych przez nich we własnym ich zakresie działania, lub za uchwałą zastępstwa gminnego, lub za zleceniem władz.

§. 11. Przełożeni gminni, winni wydane do nich zlecenia ze strony władz politycznych, punktualnie i ściśle wykonywać, i stawać przed niemi, skoro będą wezwani.

W przypadku, gdyby ten lub ów przełożony gminny, mimo lepszego oczekiwania, ukazał się w swem powołaniu niedbałym i opieszałym, będzie traktowanym według postanowień, w politycznej urzędowej instrukcyi zawartych.

§. 12. Jak polityczne zwierzchności, pod ścisłą odpowiedzialnością, w swym urzędowem obrocie, przeciw każdemu przyzwoite zachować mają postępowanie, tak też przeciwnie, każdy politycznym urzędnikom i przełożonym gminnym przy ich urzędowych czynnościach, wszelką okazywać winien przyzwoitość i uszanowanie.

Kto przytem sposobem natarczywym i obraźliwym przeciw nim przewinia i mimo uprzedniego upomnienia, pozostaje w tonie, obrażającym godność urzędową, albo kto w swem podaniu do politycznej zwierzchności, używa obrażającego sposobu pisania, podpada karze porządkowej pieniężnej od jednego aż włącznie do pięciudziesiąt złotych reńskich mon. konw., albo też karze aresztu między sześcią godzinami, aż włącznie do dni trzech, w miarę tego, czy ta lub owa kara, wedle okoliczności, okazuje się być stosowniejszą lub skuteczniejszą, nie naruszając tem postępowania karnego, jeżeliby to miejsce miało.

Przy jak najwięcej pojedynczem dochodzeniu istoty czynu, ma w takowych razach za zupełnie wiarygodne uważane być zeznanie politycznego urzędnika, dane na od-

Ausnahmsweise kann in dringenden Fällen, schon in der ersten Vorladung unter ausdrücklicher Hinweisung auf die Dringlichkeit des Erscheinens, die sonstige Erlassung eines Vorführungsbefehles in Aussicht gestellt werden, wornach es gestattet ist, die Vorführung sogleich nach dem ersten, nicht durch giltige Entschuldigungsgründe gerechtfertigten Ausbleiben eines Vorgeladenen, zu veranlassen.

Ist die Vorladung von Seite einer politischen Behörde erfolgt, so wird der Vorführungsbefehl von ihr selbst ausgefertiget; der Gemeindevorsteher aber hat die Erlassung eines Vorführungsbefehles gegen einen von ihm fruchtlos Vorgeladenen, unter Nachweisung der Nothwendigkeit des Erscheinens und der gehörig geschehenen Vorladung, bei der unmittelbar vorgesetzten politischen Behörde anzusuchen. Der Vorführungsbefehl wird durch die Diener der politischen Behörde, durch die Gensd'armerie, oder die im Orte bestehende Polizeiwache, und nöthigenfalls durch Militär-Assistenz vollstreckt.

Durch vorstehende Bestimmungen werden die sonstigen Folgen, welche nach dem Gesetze mit dem Nichterscheinen der Vorgeladenen verbunden sind, nicht aufgehoben, es mag die Vorladung der betreffenden Person unmittelbar zugekommen, oder durch Einschaltung in öffentliche Blätter oder Anschlag an öffentlichen Orten, erfolgt seyn.

Ebenso werden dadurch jene Fälle nicht berührt, wo Jemand, nach gesetzlicher Vorschrift ohne Vorladung sogleich vor eine Behörde zu stellen, oder festzunehmen ist.

§. 10. Die politischen Behörden haben die Gemeindevorsteher, über ihr Ansuchen, oder wo es das öffentliche Interesse erheischt, von Amtswegen in der Durchführung der, von ihnen im eigenen Wirkungskreise oder über Beschluss der Gemeinde-Vertretung, oder über Auftrag der Behörden gesetzmässig erlassenen Verfügungen, mit allem Nachdrucke zu unterstützen.

§. 11. Die Gemeindevorsteher haben den an sie ergehenden Aufträgen der politischen Behörden pünctlich und genau nachzukommen, und vor denselben, wenn sie vorgerufen werden, zu erscheinen.

Im Falle sich ein oder der andere Gemeindevorsteher, wider besseres Erwarten, in seinem Berufe fahrlässig oder saumselig erweisen sollte, ist derselbe nach den, in der politischen Amtsinstruction enthaltenen Bestimmungen zu behandeln.

§. 12. So wie den politischen Obrigkeiten, unter strenger Verantwortlichkeit, in ihrem ämtlichen Verkehre gegen Jedermann ein anständiges Benehmen zur Pflicht gemacht ist, ebenso ist auch den politischen Beamten und den Gemeindevorstehern, bei ihren Amtshandlungen von Jedermann mit Anstand und Achtung zu begegnen.

Wer sich dabei gegen sie ein ungestümes und beleidigendes Verfahren zu Schulden kommen lässt, und ungeachtet vorausgegangener Ermahnung, in einem, den ämtlichen Charakter verletzenden Betragen verharrt, oder wer sich in seiner Eingabe an eine politische Obrigkeit einer dieselbe beleidigenden Schreibart bedient, verfällt unvorgreiflich der etwa eintretenden strafgerichtlichen Behandlung in eine Ordnungsbusse von Einem bis einschliessig fünfzig Gulden C. M., oder von sechsstündiger bis einschliessig dreitägiger Anhaltung, je nachdem die eine oder die andere Busse nach Umständen angemessener oder wirksamer erscheint.

Bei der möglichst einfachen Erhebung des Thatbestandes ist in solchen Fällen die mit Berufung auf den Diensteid abgegebene Aussage des politischen Beamten, sowie die gleich-

wołaniu się na przysięgę służbową, niemniej podobne zeznanie przełożonego gminnego co do poświadczonych okoliczności czynu.

Karę porządkową orzecze przełożony politycznej władzy, przy której urzędowaniu miejsce miało, mające być skarconem zachowanie się, a gdy to przeciw przełożonemu gminnemu nastąpiło, orzecze karę przełożony tej politycznej władzy powiatowej w którego okręgu leży gmina dotycząca.

Jeżeli obrazę popełniono w piśmiennem podaniu, a wystosowano przeciw osobie przełożonego, tedy nadwładny urząd inną polityczną władzę zadelegować winien do rozprawy przedmiotu i do orzeczenia wyroku.

§. 13. Kary pieniężne, w miarę niniejszego rozporządzenia ściągnione, wpływać mają do funduszu dla ubogich tej gminy, w której czyn kary godny został popełniony.

Przełożony urzędu, orzekający wedle §. 12. na karę aresztu, wyznaczy oraz miejsce, w którem takowa wykonaną będzie.

§. 14. Przeciw urządzeniom i wyrokom, wydanym ze strony zwierzchności politycznych podług §§fów 2—12, niniejszego rozporządzenia, może rekurs tylko do przełożonej władzy administracyjnej być wytoczonym.

Takowy atoliż rekurs, nie ma mocy wstrzymującej wykonanie rozporządzenia lub wyroku i jest dla wyższej władzy o tyle tylko przedmiotem rozprawy, o ile, że każdy urzędnik i przełożony gminny, odpowiedzialnym się staje za legalność swych urzędowych czynności.

Przeciw orzeczeniom karnym na obrazy urzędowej godności w podaniach piśmiennych, bez różnicy, czy wydane zostały ze strony własnej czy delegowanej władzy politycznej, ma rekurs, do wyższej władzy założony, moc wstrzymującą; jednakże takowy wnieść należy w terminie przepisanym do tej władzy, która wydała orzeczenie.

§. 15. Do politycznych władz, do których niniejsze przepisy się odnoszą, liczą się władze bezpieczeństwa państwa (starostwa miejskie, dyrekcye policyjne, komisaryaty policyjne i t. p.), tudzież burmistrzowie, mający sobie polecone wykonanie poruczonego zakresu działania, lub urzędy owych gmin miejskich, którym osobne nadano urządzenie gminne.

§. 16. Rozporządzenie to, natychmiast ma wejść w wykonanie. Minister spraw wewnętrznych, odebrał polecenia wykonania onegoż.

Franciszek Józef m. p.

Bach m. p.

artige Aussage des Gemeindevorstehers über die bezeugten Thatumstände, als vollkommen glaubwürdig anzunehmen.

Auf die Ordnungsbusse wird von dem Vorstande der politischen Behörde, bei deren Amtshandlung das zu ahndende Betragen stattfand, und wenn dieses gegen einen Gemeindevorsteher verübt wurde, von dem Vorstande der politischen Bezirksbehörde, in deren Gebiete die betreffende Gemeinde gelegen ist, erkannt.

Ist die Beleidigung in einer schriftlichen Eingabe geschehen, und gegen die politische Behörde im Ganzen, oder gegen die Person des Vorstehers derselben gerichtet, so hat die vorgesetzte Stelle eine andere politische Behörde zur Verhandlung des Gegenstandes und zur Urtheilsschöpfung zu delegiren.

§. 13. Geldbussen, welche nach Massgabe dieser Verordnung eingebracht werden, haben in den Armenfond der Gemeinde, in der die schuldbare Handlung begangen wurde, einzufliessen.

Der Amtsvorstand, welcher im Falle des §. 12 die Anhaltung verhängt, bestimmt die Räumlichkeit, in der dieselbe zu vollstrecken ist.

§. 14. Gegen Verfügungen und Erkenntnisse, welche die politischen Obrigkeiten nach den §§. 2—12 dieser Verordnung erlassen, kann eine Beschwerde nur an die vorgesetzte Verwaltungsbehörde gerichtet werden.

Eine solche Berufung hat jedoch keine, die Vollstreckung der Verfügung oder des Erkenntnisses hemmende Kraft, und bildet für die höhere Behörde nur insoweit einen Gegenstand der Verhandlung, als jeder Beamte und Gemeindevorsteher für die Gesetzmässigkeit seiner Amtshandlungen verantwortlich ist.

Gegen Straferkenntnisse über Verletzungen des ämtlichen Ansehens in schriftlichen Eingaben, solche mögen von der eigenen oder einer delegirten politischen Behörde erlassen seyn, findet die Berufung an die höhere Stelle, und zwar mit aufschiebender Wirkung Statt; jedoch muss dieselbe binnen der gesetzlichen Frist bei der Behörde, die das Erkenntniss gefällt hat, eingereicht werden.

§. 15. Den politischen Behörden, für welche die vorstehenden Bestimmungen gelten, sind auch die Staatssicherheits-Behörden (Stadthauptmannschaften. Polizei-Directionen, Polizei-Commissariate u. dgl.) und die mit der Ausübung des übertragenen Wirkungskreises betrauten Bürgermeister oder Aemter jener Stadtgemeinden beizuzählen, denen eine eigene Gemeinde-Verfassung ertheilt ist.

§. 16. Diese Verordnung hat sogleich in Wirksamkeit zu treten. Der Minister des Innern ist mit der Vollziehung beauftragt.

Franz Joseph *m. p.*

Bach *m. p.*

128.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 12. Maja 1851,

obowiązujące w krajach koronnych Austryi poniżej i powyżej Ensy, Czech, Morawii, Szlaska. Styryi, Karyntyi, Krainy, Solnogrodu, Tyrolu i Vorarlberga Gorycyi z Gradyską i Istryą, tudzież w mieście Tryeście wraz z jego okręgiem,

na mocy którego, prawne spory co do uwolnienia gruntowego, także i wtedy, wedle przepisu o postępowaniu sumarycznem pertraktowane być winny, kiedy strony same bez wskazania komisyi uwolnienia gruntowego, do drogi prawa się udają, lub takową już po obwieszczeniu rozporządzenia co do uwolnienia gruntu od ciężarów obrały; zarazem rozporządzają się niektóre postanowienia co do postępowania przy takich sporach prawnych.

Wydanemi już dla pojedyńczych krajów koronnych rozporządzeniami, przeprowadzającemi uwolnienie gruntów od ciężarów, ustanowiono, iż, jeżeli tytuł pobierania należytości bywa zaprzeczonym, lub faktyczne posiadanie nie może być z pewnością ustalonem, ani ugoda między uprawnionym a zobowiązanym, do skutku nie przyjdzie, komisya dotyczącej stronie zlecenie dać winna, ażeby się w ciągu czterech tygodni do drogi prawa udała, i w tymże samym czasie wykazała, że wytoczyła skargę przed powiatową komisyę uwolnienia gruntów od ciężarów; — niemniej też ustanowiono, iż sprawy takowe sumarycznie mają być traktowane i przez sądy jak najspieszniej rozstrzygane.

Gdy zachodzące tu spory prawne przez strony, wprawdzie po obwieszczeniu dotyczącego rozporządzenia co do uwolnienia gruntowego, atoliż pierwej być mogły wytoczone, aniżeli sprawa podaną została do rozprawy komisyi uwolnienia gruntowego, a spieszne ich rozstrzygnienie koniecznem się staje, aby przysposobić prędkie zamknięcie czynności uwolnienia gruntowego, leżące tak w interesie publicznym jako i samych stron, widzi się ministeryum sprawiedliwości, wedle jasnej osnowy rozporządzeń, co do uwolnienia gruntowego wydanych, postanowić, ażeby na przyszłość wszystkie sprawy prawne, do uwolnienia gruntowego odnoszące się, a od rozstrzygnienia których, orzeczenie komisyi uwolnienia gruntowego zawisło, także i wtedy podług przepisu o sumarycznem postępowaniu, były traktowane i jak najspieszniej rozstrzygane, kiedy strony, nie czekając na wskazanie komisyi, do drogi prawa się udają, lub do niej się udały już po obwieszczeniu rozporządzenia co do uwolnienia gruntowego.

Komisyom uwolnienia gruntowego, pozostawia się jednakże do woli, nawet i względem wiszących w sądach procesów między stronami spór wiodącemi, przyprowadzić do skutku ugodę, końcem czego mają prawo żądać od sądu udzielenia sobie aktów na krótki czas.

Względem wszystkich już, przed obwieszczeniem dotyczącego rozporządzenia co do uwolnienia gruntowego, wytoczonych sporów prawnych rodzaju wspomnionego, mają sądy obie wysłuchać strony, nie przypuszczając jednakże rozprawy, lub wymiany pism i oraz rozpoczęte postępowanie w sumaryczne przeprowadzić, jeżeli porozumiano się względem dalszego prowadzenia sporu na drodze sumarycznej, lub też wedle właściwości sporu, nie narusza się prawa jakiego formalnego, ni przez tę, ni przez onę stronę nabytego. Jeżeli spór taki w pierwszej instancyi wedle zwyczajnego postępowa-

128.

Verordnung des Justizministeriums vom 12. Mai 1851,

giltig für die Kronländer Oesterreich unter und ob der Enns, Böhmen, Mähren, Schlesien, Steiermark, Kärnthen, Krain, Salzburg, Tirol und Vorariberg, Görz mit Gradiska und Istrien und die Stadt Triest mit ihrem Gebiete,

wodurch festgesetzt wird, dass Rechtsstreitigkeiten in Beziehung auf die Grundentlastung auch dann nach der Vorschrift über das summarische Verfahren zu verhandeln seien, wenn die Parteien selbst ohne Weisung der Grundentlastungs-Commission den Rechtsweg betreten, oder nach Kundmachung der Grundentlastungs-Verordnung schon betreten haben, und wodurch einige andere Bestimmungen über das Verfahren bei derlei Rechtsstreiten angeordnet werden.

Durch die für die einzelnen Kronländer erflossenen Durchführungs-Verordnungen über die Grundentlastung wird bestimmt, dass, wenn der Bezugstitel einer Leistung bestritten wird, oder der faktische Besitz nicht sichergestellt werden kann, und ein Vergleich zwischen dem Berechtigten und Verpflichteten nicht zu Stande kömmt, die betreffende Partei von der Commission zur Betretung des Rechtsweges binnen vier Wochen und zur Ausweisung über die Einbringung der Klage bei der Grundentlastungs-Bezirks-Commission binnen derselben Frist anzuweisen sei, diese Rechtssachen summarisch zu verhandeln und von den Gerichten mit möglichster Beschleunigung zu entscheiden seien.

Da jedoch die diessfälligen Rechtsstreite von den Parteien zwar nach Kundmachung der betreffenden Grundentlastungs-Verordnung aber früher können anhängig gemacht worden seyn, ehe die Angelegenheit bei der Grundentlastungs-Commission zur Verhandlung kömmt, und die schleunige Entscheidung derselben nothwendig wird, um den im öffentlichen sowohl, als in dem Interesse der Parteien selbst gelegenen baldigen Abschluss des Grundentlastungsgeschäftes zu ermöglichen, so findet das Justizministerium nach dem klaren Sinne der Grundentlastungs-Verordnungen zu bestimmen, dass in Hinkunft über alle Rechtssachen, welche sich auf die Grundentlastung beziehen und von deren Entscheidung der Ausspruch der Entlastungs-Commission abhängig ist, auch dann nach Vorschrift über das summarische Verfahren zu verhandeln und mit möglichster Beschleunigung zu entscheiden sei, wenn die Parteien, ohne eine Weisung der Commission abzuwarten den Rechtsweg betreten, oder nach Kundmachung der Grundentlastungs-Verordnung schon betreten haben.

Den Entlastungs-Commissionen bleibt jedoch unbenommen, auch über solche bei den Gerichten anhängige Processe zwischen den streitenden Theilen einen Vergleich zu Stande zu bringen, zu welchem Ende sie von dem Gerichte die Mittheilung der Acten auf kurze Frist zu verlangen befugt sind.

Hinsichtlich aller bereits vor Kundmachung der bezüglichen Grundentlastungs-Verordnung anhängig gemachten Rechtsstreite der bezeichneten Art haben die Gerichte beide Theile, jedoch ohne Gestattung einer Nothdurfts-Verhandlung oder eines Schriftenwechsels zu vernehmen, und wenn entweder ein Einverständniss über Fortführung des Rechtsstreites im summarischen Wege erzielt, oder nach dem Stande des Rechtsstreites kein von einem oder dem anderen Theile erworbenes formelles Recht beeinträchtiget wird, das begonnene Verfahren in das summarische zu leiten. Wird ein solcher Rechtsstreit in erster Instanz nach dem

nia został prowadzony, przepisy sumarycznego postępowania mają na wszelki sposób w toku wyższych instancyj być zastosowane.

Aby zresztą zapobiedz niestosowności przy pertraktowaniu spraw, względem których oskarżyciel, przez komisyę na drogę prawa wskazany, nie udowodnił przed nią, że to uczynił w wyznaczonym terminie, a tem samem, wedle przepisów uwolnienia gruntowego, postradał prawa domaganego, przeto winny sądy przy wszystkich skargach, któremiby występywano przeciw tytułowi pobierania należytości, mającej być wynagrodzoną lecz wykupioną, lub utrzymywano prawo do pobierania onejże, zanim zostanie rozprawa rozpoczętą, zasięgnąć wiadomości od właściwej komisyi uwolnienia gruntów, co do tego, czy nie ma się uważać prawo zaskarżenia za ugasłe w skutek opóźnionego udania się do drogi prawa, lub w skutek niewczesnego doniesienia o założeniu skargi, a w razie twierdzącym, odrzucić skargę bez wszelkiego względu.

K. Krauss m. p.

129.

Rozrządzenie ministerstwa finansów z dnia 12. Maja 1851,

obowiązujące dla wszystkich krajów koronnych monarchii austryackiej

którem się oświadcza, iż pobory z medalionami waleczności połączone, wolnemi są od podatku od dochodów.

Postanowienie Najwyższym patentem z dnia 11. Kwietnia 1851. §. 8. (dz. praw p. i rz. Nro 85.) orzekające, iż dodatki z medalionami waleczności połączone, podatkowi od dochodów nie podlegają, ma moc nietylko w królestwie Lombardzko-Weneckiem, lecz ogólnie i w tych krajach koronnych, w których zaprowadzony jest podatek od dochodów.

Krauss m. p.

130.

Cesarskie rozporządzenie z dnia 15. Maja 1851,

obowiązujące w krajach koronnych Austryi poniżej i powyżej Ensy, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy, Gorycyi i Gradyski z Istryą, w Tryeście, w Tyrolu i Vorarlbergu, w Czechach, Morawii, górnym i dolnym Szląsku,

mocą którego trwanie prowizoryum dla urzędników, ustanowionych przy nowo-uorganizowanych sądach, tudzież przy prokuratoryi rządowej, tymczasem aż do 1. Lipca 1852. przedłużonem zostaje.

Przedstawienie co do tego, ażeby trwanie prowizoryum dla urzędników, ustanowionych przy nowo-uorganizowanych sądach, jako i przy prokuratoryach rządowych, oznaczone do 1. Lipca 1851. w patencie do organizacyi ustawy dla posad sądowych z dnia 28. Czerwca 1850 *), tudzież do organicznej ustawy dla prokuratoryi rządowej z dnia 10 Lipca 1850 **), tymczasem na dalszy rok, to jest do 1. Lipca 1852. przedłużonem zostało, zaczem też i postanowienia IVgo. rozdziału tych ustaw, a mianowi-

*) W dzienniku pr. pańs. Nro 258.

**) W dzienniku pr. pańs. Nro 266.

ordentlichen Verfahren weiter fortgeführt, so sind doch für den höheren Instanzenzug die Vorschriften des Summar-Verfahrens jedenfalls in Anwendung zu bringen.

Um übrigens der Unzukömmlichkeit vorzubeugen, dass über eine Rechtssache verhandelt werde, wo der Kläger, welcher von der Commission auf den Rechtsweg gewiesen wurde, die Betretung desselben innerhalb der bestimmten Frist bei der Commission nicht ausgewiesen hat und durch diese Unterlassung an und für sich schon des ausgesprochenen Rechtes zufolge der Grundentlastungs-Vorschriften verlustig geworden ist, so haben die Gerichte über alle Klagen, wodurch der Bezugstitel einer zu entschädigenden oder abzulösenden Leistung bestritten, oder das Recht auf den Bezug derselben behauptet werden will, ehe noch eine Verhandlung eingeleitet wird, von der betreffenden Grundentlastungs-Commission die Auskunft einzuholen, ob das Klagerecht nicht durch verspätete Betretung des Rechtsweges oder durch die nicht rechtzeitig gemachte Anzeige der Klageneinbringung als erloschen anzusehen sei, und im bejahenden Falle die Klage ohne weiters zu verwerfen.

Krauss m. p.

129.

Verordnung des Finanzministeriums vom 12. Mai 1851,

wirksam für alle Kronländer,

wodurch erklärt wird, dass die mit den Tapferkeits-Medaillen verbundenen Bezüge von der Einkommensteuer befreit sind.

Die in dem Allerhöchsten Patente vom 11. April 1851, §. 8 (Reichsgesetz- und Regierungsblatt Nr. 85), enthaltene Bestimmung, dass die mit den Tapferkeits-Medaillen verbundenen Zulagen der Einkommensteuer nicht unterliegen, hat nicht bloss für das lombardisch-venetianische Königreich, sondern überhaupt für die Kronländer, in welchen die Einkommensteuer eingeführt ist, zu gelten.

Krauss m. p.

130.

Kaiserliche Verordnung vom 15. Mai 1851,

wirksam für die Kronländer Oesterreich unter und ob der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnthen, Krain Görz und Gradiska mit Istrien, Triest, Tirol und Vorarlberg, Böhmen, Mähren, Ober- und Niederschlesien,

wodurch die Dauer des Provisoriums für die bei den neu organisirten Gerichten so wie bei der Staatsanwaltschaft angestellten Beamten vor der Hand bis 1. Juli 1852 verlängert wird.

Der Antrag, dass die in den Patenten zum organischen Gesetze für Gerichtsstellen vom 28. Juni 1850 *) und zum organischen Gesetze für die Staatsanwaltschaft vom 10. Juli 1850 **) bis 1. Juli 1851 festgesetzte Dauer des Provisoriums für die bei den neu organisirten Gerichten so wie bei der Staatsanwaltschaft angestellten Beamten vor der Hand auf ein weiteres Jahr, d. i. bis 1. Juli 1852, verlängert werde, und somit auch die Bestimmungen des IV. Hauptstückes dieser Gesetze und insbesondere der §§. 65, 66, 72, 97, 104 und 110

---

*) Im Reichsgesetzblatte Nr. 258.

**) Im Reichsgesetzblatte Nr. 266.

cie §§fów 65. 66, 72, 97, 104 i 110. organicznej ustawy dla prokuratoryi rządowej z dnia 10. Lipca 1850, dotyczące wykonywania władzy dyscyplinarnej nad członkami władz sądowych i prokuratoryj rządowych, dopiero z dniem 1-m Lipca 1852 w życie wejdą, równie jak i ten wniosek, ażeby wszystkie przed 1. Lipca 1852, wytoczone śledztwa dyscyplinarne, traktowane jeszcze były w sposób unormowany artykułem IIgim obu patentów zaprowadzających, t. j. z dnia 28. Czerwca 1850 i z dnia 10. Lipca 1850, — otrzymuje niniejszem Moje zatwierdzenie.

Franciszek Józef m. p.

Krauss m. p.

131.

Rozrządzenie ministerstwa finansów z dnia 20. Maja 1851,

względem wydania nowych miedzianych monet zdawkowych.

Odnośnie do 5-go ustępu cesarskiego rozporządzenia z dnia 7. Kwietnia 1851, względem zaprowadzenia nowego systemu monety miedzianej, podaje się do powszechnej wiadomości, iż wydawanie nowych monet miedzianych, rozpocznie się na dniu dwudziestym czwartym tego miesiąca, w c. k. uniwersalnym kameralnym urzędzie płatniczym we Wiedniu, i że takowe następnie miejsce mieć będzie i w innych kasach we Wiedniu, jako i w krajach koronnych, o tyle, o ile kasy te nowo bitemi sortami monety zaopatrzone być mogą.

Krauss m. p.

des organischen Gesetzes für die Gerichtsstellen vom 28. Juni 1850, so wie der §§. 59, 62 und 64 des organischen Gesetzes für die Staatsanwaltschaft vom 10. Juli 1850, bezüglich der Ausübung der Disciplinargewalt über die Mitglieder der Gerichtsbehörden und der Staatsanwaltschaften, erst mit dem 1. Juli 1852 in Wirksamkeit zu treten haben, und dass alle vor dem 1. Juli 1852 bereits anhängigen Disciplinar-Untersuchungen noch in der durch die Artikel II der Einführungs-Patente vom 28. Juni 1850 und 10. Juli 1850 normirten Weise zu behandeln seien, erhält hiermit Meine Genehmigung.

Franz Joseph *m. p.*

Krauss *m. p.*

131.

Erlass des Finanzministers vom 20. Mai 1851,

in Betreff der Hinausgabe der neuen Kupfer-Scheidemünzen.

Mit Beziehung auf den 5. Absatz der kaiserlichen Verordnung vom 7. April 1851, wegen Einführung eines neuen Kupfermünz-Systemes, wird zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass mit der Hinausgabe der neuen Kupfermünzen am vier und zwanzigsten dieses Monates bei dem k. k. Universal-Cameral-Zahlamte in Wien begonnen, und dieselbe in der Folge auch bei den übrigen Cassen in Wien und in den Kronländern in dem Masse stattfinden wird, als diese Cassen mit den neugeprägten Münzsorten betheilt werden können.

Krauss *m. p.*